

Nr 15.

Ankom till riksdagens kansli den 14 april 1939 kl. 5 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckta motioner om upphävande av tullen å viss för fiskets behov importerad stenkolstjära.

(1:a avd.)

I två likalydande, till bevillningsutskottet hänvisade motioner, nr 159 i första kammaren av herr *Emil Andersson* m. fl. och nr 232 i andra kammaren av herr *Hansson* i Hönö m. fl., har hemställts, »att riksdagen ville besluta upphäva tullen å sådan stenkolstjära, som i samband med fiskefärder införes till landet av fiskare att användas uteslutande för fiskets behov».

Beträffande motiveringen för detta yrkande, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, får utskottet hänvisa till motionen nr 159 i första kammaren.

Vid behandlingen av motionerna har utskottet anlitat byråchefen i generaltullstyrelsen E. Sandquist såsom sakkunnig.

Den tjära, som användes för impregnering av olika inom fisket brukade tåg och linor, utgöres vanligen av beredd stenkolstjära och tulltaxeras enligt tulltaxenr 172 (statistiskt nr 434) med tull av 2 kronor för 100 kilogram.

I motionerna har bland annat anförts, att tullbeläggningen av ifrågakomna impregneringstjära i vissa fall berett olägenheter för fiskarena på västkusten. Det förekomme sålunda icke sällan, att svenska fiskare — för undvikande av besvär och fraktkostnader — vid sina besök i exempelvis dansk hamn inköpte ett fat dylik tjära för kommande behov. Med nuvarande bestämmelser måste i dylika fall fiskarena för förtullning av tjäran ingå till svensk tullklareringsort, som i vanliga fall låge långt från hemorten. Dylika resor medförde mycken tidsförlust, onödig förbrukning av brännolja med mera. Det vore därför önskvärt, att fiskarena befriades från dylika besvär och kostnader, vilket enligt motionärernas mening lämpligen kunde ske på det sätt, att tullen upphävdes för sådan stenkolstjära, som i samband med fiskefärder infördes till landet av fiskare att användas uteslutande för fiskets behov.

Efter därom i grundlagsenlig ordning framställd begäran har utskottet emottagit av kommerskollegium och generaltullstyrelsen gemensamt ävensom av lantbruksstyrelsen avgivna utlåtanden. Vid kommerskollegii och generaltullstyrelsens utlåtande har fogats yttrande av Sveriges kemiska industrikontor, som avstyrkt det i motionen framlagda förslaget.

Lantbruksstyrelsen har förklarat sig ur de intressen styrelsen har att företräda böra förorda, att åtgärder vidtagas i motionernas syfte.

Kommerskollegium och *generaltullstyrelsen* hava avstyrkt det i motionerna framlagda förslaget om tullfrihet och såsom skäl härför anfört bland annat följande:

»Enligt inhämtade upplysningar synes import av tjära i den ordning, som angives i motionerna, icke hava förekommit i någon större utsträckning. Flertalet svenska fiskare torde använda den tjära, som utbjudes här i landet, och det är icke ådagalagt, att denna tjära skulle vara underlägsen den, som fiskarena under sina färder kunna vara i tillfälle att upphandla i utländska hamnar. Anledningen till den ifrågavarande importen synes huvudsakligen vara den, att den utländska tjäran ställt sig förmånligare än den svenska i prishänseende. Detta förhållande torde emellertid icke kunna tagas som skäl för tullens borttagande. Däremot synas vissa svenska näringsintressen kunna åberopas för bibehållandet av tullen. Om nämligen vid den ifrågavarande importen såväl tullen som de med varans tulltaxering förknippade olägenheterna bortföлле, skulle detta sannolikt innebära en direkt uppmunt-
ran för fiskarena att i större utsträckning än hittills förse sig med den billigare utländska tjäran, varigenom såväl den svenska som den här i landet införtullade utländska tjäran skulle bliva utkonkurrerade från fiskelägena.»

Utskottet.

I de föreliggande motionerna har hemställts, att den nuvarande tullen å för impregneringsändamål beredd stenkolstjära måtte upphävas i vad avser tjära som i samband med fiskefärder införes till landet i syfte att användas uteslutande för fiskets behov. Såsom skäl för medgivande av sådan tullfrihet hava bland annat åberopats de besvär och extra kostnader, som uppstå genom att fiskefartygen i och för tullbehandlingen av tjäran måste ingå till tullklareringsort.

I gällande tulltaxa stadgas för vissa fall partiella lättnader i fråga om tull. Beträffande flera tullpliktiga varor har sålunda i anmärkningar under vederbörande tulltaxerubriker meddelats föreskrift om tullfrihet eller tullnedsättning för det fall, att varorna äro avsedda uteslutande för visst angivet ändamål. Vid införseln skola i dylika fall varorna på vanligt sätt underkastas tulltaxering för fastställande av deras art och mängd. Såsom villkor för åtnjutande av tullfriheten eller tullnedsättningen gäller, att varuhavaren skall till tullverket avlämna av honom själv eller, om han ej är förbrukare av varan, av denne på tro och heder avgiven försäkran, att varan är avsedd för ändamål, varom i anmärkningen förmäles. Därest tullfrihet skulle medgivas för stenkolstjära, avsedd för fiskets behov, torde det bliva nödvändigt att med avseende å ett sådant medgivande om tullfrihet tillämpa enahanda

bestämmelser och villkor, som gälla ifråga om andra varor, beträffande vilka tullfriheten grundas på varornas blivande användning. Detta innebär bland annat, att av fiskefartyg medförd tjära måste, även efter införande av föreskrift om tullfrihet, underkastas tullklarering i vederbörlig ordning. Det ovanberörda syftemålet med den begärda tullfriheten, nämligen att befria fiskefartygen från skyldighet att för förtullning av i utlandet inköpt stenkoltjära ingå till tullklareringsort, skulle sålunda icke ernås genom ett bifall till motionärernas förslag.

Vad beträffar den nuvarande tullen å stenkoltjära synes denna i och för sig icke vara av den storleksordning, att den kan anses i nämnvärd grad belasta fiskerinäringen. Däremot torde tullen icke vara utan betydelse för upprätthållandet av den tillverkning av för impregneringsändamål beredd stenkoltjära, som numera bedrivs inom landet.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att de likalydande motionerna I: 159 av herr Emil Andersson m. fl. och II: 232 av herr Hansson i Hönö m. fl., om upphävande av tullen å viss för fiskets behov importerad stenkoltjära, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 14 april 1939.

På bevillningsutskottets vägnar:

IVAR ANDERSON.

Närvarande:

från första kammaren: herrar *Johan Bärg*, friherre *Lagerfelt*, *Wahlmark*, *Bengtsson*, *Sjödahl*, *Eton Andersson*, *Velander*, *Ekman*, *Robert Berg* och *Sköldén*; samt

från andra kammaren: herrar *Anderson* i Norrköping, *Lövgren*, *Björklund*, *Ericson* i Boxholm, *Johanson* i Huskvarna, *Werner* i Hultsfred, *Blomquist*, *Hagberg* i Malmö, *Jonsson* i Skedsbygd och *Olsson* i Kullenbergstorp.
